

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 358/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компаније ЂЂ у стечају из ..., чији је пуномоћник Илић Војислав, адвокат из ..., Компаније ЕЕ у стечају, чији је законски заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника Републике Србије из Београда, Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, као правног следбенка Агенције за приватизацију Републике Србије из Београда и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 405/17 од 11.06.2018. године, ставом првим изреке, настављен је поступак по жалби у овом предмету (прекинут решењем тог суда П1 13150/10 од 24.01.2017. године) у односу на тужене Компанију ЂЂ у стечају и Компанију ЕЕ у стечају. Ставом другим изреке, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету у односу на тужене Агенцију за приватизацију Републике Србије, Београд, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, и Републику Србију. Ставом трећим изреке, одлучено је да се по правноснажности решења списи предмета упуте Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даљи поступак. Решењем Трећег основног суда у Београду П1 405/17 од 15.01.2019. године, исправљеним решењем истог суда од 22.02.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу главног дуга и законске затезне камате, да је пресуда Првог основног суда у Београду П1 13150/10 од 06.03.2012. године и допунско решење П1 13150/10 од 08.06.2012. године, без дејства у односу на тужене Компанију ЂЂ у стечају и Компанију ЕЕ у стечају, па је жалба тужилаца изјављена на наведену пресуду одбачена. Ставом другим изреке, Трећи основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету у односу на тужене Компанију ЂЂ у стечају и Компанију ЕЕ у стечају. Ставом трећим изреке, одлучено је да се по правноснажности решења списи предмета доставе Привредном суду у Београду,

као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је пуномоћник тужилаца поднеском од 04.04.2018. године, предложио наставак овог поступка, из разлога што је Привредни суд у Београду закључио испитна рочишта у стечајним поступцима против тужених Компанија ЂЂ и ЕЕ, који су тужиоцима признали потраживања по основу главног дуга и камата, а оспорили трошкове парничног и стечајног поступка, да је приложио Закључке Привредног суда у Београду и тражио да суд одлучи о трошковима овог поступка, због чега је предмет уступио стечајном суду који ће одлучити о трошковима овог поступка, уз одлуку о главном потраживању.

Решењем Привредног суда у Београду П 2599/19 од 17.05.2019. године, ставом првим изреке, раздвојен је поступак у овој правној ствари по тужби тужилаца против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију. Ставом другим изреке, наложено је писарници да спроведе ово решење и предмету додели нови број. Ставом трећим изреке, одлучено је да се копирају списи предмета и овере копије да су верне оригиналу.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 3206/19 од 13.06.2019. године, предмет доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да су тужени у тужби означени као солидарни дужници, услед чега је реч о туженима који нису нужни и јединствени супарничари, због чега не постоји основ за оглашавање ненадлежним Трећег основног суда у Београду према туженима Републици Србији и Агенцији за приватизацију Републике Србије на основу одредбе члана 91. и 118. Закона о стечају, јер се те одредбе односе искључиво на стечајне дужнике. Поред тога, како су сви тужиоци у овој парници физичка лица, а не постоји основ за заснивање надлежности Привредног суда у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију, из разлога што нису испуњени субјективни и објективни критеријуми прописани одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредби члана 506. став 2. овог ЗПП, а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Тужба је поднета 20.09.2010. године. Апелациони суд у Београду, је решењем Гж1 1148/17 од 10.05.2017. године укинуо пресуду Првог основног суда у Београду П1 13150/10 од 08.06.2012. године и решење истог суда П1 13150/10 од 18.09.2012. године, у односу на тужене Агенцију за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију. Тужиоци су истакли да остају при тужбеном захтеву у односу на наведене тужене.

Како је Привредни суд у Београду раздвојио поступак у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију и у односу на њих изазвао сукоб надлежности, зато што нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда из члана 25. став 1. тачка 1.

Закона о уређењу судова, то је у односу на те тужене за даље поступање стварно надлежан Трећи основни суд у Београду на основу одредбе члана 22. став 2. и 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић